Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 11. LISTOPAD 1934. Rok II.

SZACHISTA

miesięcznik

poświęcony grze i studjom szachowym

Cena zeszytu Zł. 1·—

J. A. Rusek — Komorowice.
(Oryginalne dla „Szachisty")

Mat w 3. posunięciach.

Redakcja i Administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Drukarnia „Renoma" Lwów, ul. Rzeźnicka 16.

Rozwiązania studjów z Nr. 10.

L. 7. D. Przepiórka. 1. Gb1—e4! (rozpoczyna gonitwą wieży), We1, 2. Kf2, K×d1, 3. Gf3 i zdobywa wieżę. Oczywiście, że dwa gońce wygrywają w końcówce. Po 1. Ge4! jeśli 1... W×d1, 2. Ke2 i znowu zdobywa wieżę. Najlepiej grają więc czarne 1... Wg1! Następuje najpiękniejsza odmiana: 2. Gh6! K×d1, 3. Kf2! Czarnej wieży pozostają zaledwie trzy wolne pola, a to e1, g4, oraz g8. Na 3... We1, lub Wg4, wygrywa 4. Gf3, ale jak wygrywają białe po 3... Wg8?! Odpowiedź białych jest genjalna! 4. Gd5! W dalszym ciągu ściga pozornie wolną wieżę, równocześnie jednak grozi 5. Gb3 ♯. Czarnym nie pozostaje nic innego, jak 4... Wc8, 5. Gb3, Wc2, 6. Kf3, b4, 7. tempo K lub G, Ke1, 8. G×c2, i wygrywa. Po 1. Ge4, Wh2, może nastąpić 2. Gf4, lub Sc3 i białe wcześniej lub później zdobędą piona b5, zachowując trzy lekkie figury przeciw wieży, co powinno im zapewnić zwycięstwo. Nierzeczowe są również obrony 1... Wh3? 2. Ke2 i w nast. posunieciu mat. Po 1... Wh5, 2. Gf4, (K×d1, 3. Gf3!) 2... Wh4, 3. Sc3, b4, 4. Sa2, zdobywa piona i wygrywa w końcówce.

L. 8. Dr. M. Lewitt. 1. Hb2—h8, Ka7, 2. Ha1, Ha6, 3. H×g1, Kb7, (na Ka8, nastąpi 4. Hg8 i 5. Hb8 ♯). 4. Hg2, Ka7, 5. Hf2, Kb7, 6. Hf3, Ka7, 7. He3, Kb7, 8. He4, Ka7, 9. Hd4, Kb7, 10. Hd5, Ka7, 11. Hc5, Kb7, 12. H×b4, Ka7, 13. Hb8 ♯.

L. 9. F. W. Nanning. 1. Kd1, Wh2, 2. Kc1, Wh3, 3. Kb1, Wh2, 4. Ka1, Wh3, 5. Ka2, Wh2, 6. Kb1, Wh3, 7. Kc1, Wh2, 8. Kd1, Wh3, 9. Ke1. Przyjrzawszy się pozycji na diagramie, skonstatujemy, że teraz nie białym lecz czarnym brak tempa. Nie może nastąpić teraz 9... Wh2, bo 10. Gf2 ♯. Zasadnicze więc tempo w tej *wielochodówce cyklicznej* zyskują białe na polach *a2 i b1*. W wytworzonej pozycji czarne zmuszone są do posunięcia jednego ze swych pionów, np. 9... a6. Identyczna pozycja przy zmianie położenia czarnych pionów powtórzy się jeszcze 7 razy. Czarne piony wówczas stać będą na polach a4 i a5, c4 i c5, oraz e5. Po wyczerpaniu wszystkich temp, białe zagrają wówczas 73. Ke1—d1, jeśli 73... e4, 74. Ke1, e×f, 75. e×f, Wh2, 76. Gf2 ♯, zaś przy właściwej obronie, po 73. Ke1—d1, jeśli Wh2, 74. e4! Kf4, 75. e3, Kg3, 76. Ke2! Wh3, 77. Ke1, Wh2, 78. Gf2 mat.

L. 10. „Złośliwy piechur“. 1. Wh3—a3! b×a3, 2. Kc3, b4, 3. Kc4, b3, 4. a×b3 mat.

L. 11. „Magiczna przekątnia“. 1. Kh8—g7! h4, 2. Kf6, h3, 3. Ke6, Kb6, 4. Kd6! i białe równocześnie budują hetmana, po 4... h2, 5. f2, h1—H, 6. f1—H! Po 1. Kg7, h4, 2. Kf6, jeśli 2... Kb6, 3. He5! o ile czarne grają 3... h3, nastąpi jak poprzednio, 4. Hd6! natomiast po 3... K×b6, 4. Kf4! i białe zdobywają piona. Także do remis prowadzi gra: po 1. Kg7, Kb6, 2. Kf6, h4, 3. Ke5! i albo białe otrzymują hetmana równocześnie z czarnemi, albo zdobywają piona h. (Reszta rozw. w Nr. 12).

Nr. 11. LISTOPAD 1934. Rok II.

SZACHISTA

miesięcznik poświęcony grze i studjom szachowym

Pzenumerata w kraju:		Redaktor	Prenumerata zagr.:	
Mies.	Zł. 1·—	Henryk Friedman	mies.	Zł. 1.20
kwart.	Zł. 2.50		kwart.	Zł. 3.50
półrocz.	Zł. 5.—		półrocz.	Zł. 6.—
roczna	Zł. 10.—		roczna	Zł. 12.—

Redakcja i administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Telefon Nr. 39-02. Konto P.K.O. Nr. 500.103.

Turniej drużynowy Kresów Północno-Wschodnich.

Podczas ostatniego meczu szachowego Wilno-Lida, drużyna lidzka wysunęła projekt zorganizowania turnieju drużynowego o mistrzostwo ziem północno-wschodnich z udziałem reprezentacji Wilna, Białegostoku, Grodna i Lidy. Wilno projekt ten zaakceptowało i udział w turnieju swojej reprezentacji zapewniło.

To też po przyjeździe do Lidy organizatorzy tego turnieju pp.: J. Dzierkacz i R. Zajczyk biorą się niezwłocznie do pracy. Zostają wysłane zaproszenia do klubów szachowych w Białymstoku i Grodnie. Protektorat nad turniejem obejmuje starosta lidzki p. inż. Bieńkiewicz. Społeczeństwo m. Lidy również przychodzi z pomocą organizatorom tak szlachetnej imprezy ofiarując dobrowolne datki. Należy tutaj wspomnieć o p. Dmuchowskim z majątku Iwje, który pierwszy na ten cel zaofiarował 20 zł. Z pośród inteligencji lidzkiej powstaje Komitet Honorowy, na czele z burmistrzem lidzkim J. Zadurskim. Dzięki poparciu tego komitetu, turniej dochodzi do skutku.

Kluby szachowe w Białymstoku i Grodnie z radością powitały projekt zorganizowania turnieju i nadesłały skład osobowy swoich reprezentacji. Jedynie pewne trudności mieli organizatorzy z Towarzystwem Szachowem w Wilnie, które proponowało skrócić termin trwania turnieju na jednokołowy, co bezwzględnie osłabiłoby jego powagę. Wkońcu jednak na skutek osobistej interwencji p. Dzierkacza, Wilno również opracowany program i regulamin turnieju akceptuje. Jedynie Dyrekcja Kolejowa w Wilnie odmawia udzielenia zniżek kolejowych dla drużyn

mających przybyć do Lidy. Mimo to wszystkie reprezentacje zjawiają się w terminie oznaczonym t. j. 18. października br. o g. 10 rano. Należy wyrazić uznanie Klubowi Szachowemu w Białymstoku, który pomimo znacznych kosztów przejazdu (około 150 zł.) wysyła swoją reprezentację do Lidy.

Komitet, kierownictwo i uczestnicy turnieju.

Siedzą od lewej: J. Dzierkacz, mistrz Przepiórka, starosta Bieńskiewicz, burmistrz Zadurski, ref. bezp. Wajnkranc, Joniszowa.

Stoją pp.: Mockałło, Jonisz, Kudniewicz, Halpern, Kurmin, Zajczyk, Jabłoński, Makarewicz, Sokolski, Lidzki, Tirsztejn, Senicki, Jaśkiewicz, Ginzburg, inż. Hauke-Bosak, Stankiewicz, pani Lidzka, Borkum.

Górny rząd: Babkes, Nowodworski, H. Oljan, Roszkowski, Wisznia, Tankus, Zabłudowski, J. Oljan, Petluk, Skidelski.

Specjalne podziękowanie należy wyrazić Zarządowi Polskiego Związku Szachowego, który deleguje do Lidy w charakterze Kierownika Turnieju wice-prezesa Związku, mistrza D. Przepiórkę.

Lida ofiarowała dla turnieju najlepsze bodaj swoje lokale. Gra odbywała się w sali reprezentacyjnej Zarządu Miejskiego m. Lidy. Zawodnicy zostali ulokowani w Grand-Hotelu i Hotelu Wileńskim. Pobyt i utrzymanie zawodników, jak wiadomo, Lida wzięła na siebie. Należy tutaj jeszcze raz wyrazić najserdeczniejsze podziękowanie pp.: Staroście inż. Bieńkiewiczowi i Burmistrzowi J. Zadurskiemu, którzy przez moralne i materjalne poparcie żywo dopomogli organizatorom w doprowadzeniu turnieju do skutku.

Otwarcie Turnieju.

W czwartek 18. października o g. 11·30 nastąpiło uroczyste otwarcie turnieju. Przyjezdne drużyny oraz przedstawiciele miejscowych władz

zostali powitani przez prezesa lidzkiego towarzystwa szachowego p. Dzierkacza, który jednocześnie poprosił starostę, jako protektora turnieju o przecięcie taśmy. Następnie przemawiali pp. burmistrz m. Lidy Zadurski i mistrz Przepiórka, który podkreślił ten fakt, iż tak poważna impreza jak Turniej o mistrzostwo Ziem Północno-Wschodnich dochodzi poraz pierwszy w najmniejszem właśnie z miast biorących udział w zawodach t. j. w Lidzie. Następnie do kierownika turnieju p. Przepiórki w celu odbycia losowania występują kapitanowie poszczególnych drużyn: Judelewicz (Wilno), Sokolski (Białystok), Halpern (Grodno) i Zajczyk (Lida). Po losowaniu rozpoczęto grę.

Skład poszczególnych drużyn.

Wilno: Judelewicz, Tirsztejn, Kurmin, Stankiewicz, Borkum, Segall, rez. Senicki.

Białystok: Nowodworski, Zabłudowski, Babkes, Wisznia, H. Oljan, Sokolski.

Grodno: Jaśkiewicz, inż. Hauke-Bosak, J. Oljan, Tankus, Ginzburg, Petluk, Skidelski.

Lida: Lidzki, Zajczyk, Makarewicz, Roszkowski, Dzierkacz, Bortkiewicz, rez. Jabłoński.

I. runda 18. X.

Białystok — Lida 4 : 2

1. Nowodworski ½ — Lidzki ½
2. Zabłudowski ½ — Zajczyk ½
3. Babkes 1 — Makarewicz 0
4. Wisznia 1 — Roszkowski 0
5. H. Oljan ½ — Dzierkacz ½
6. Sokolski ½ — Jabłoński ½

Grodno — Wilno 1½ : 4½

1. Jaśkiewicz 0 — Judelewicz 1
2. Bosak 0 — Tirsztejn 1
3. J. Oljan 0 — Kurmin 1
4. Tankus 0 — Stankiewicz 1
5. Ginzburg 1 — Borkum 0
6. Petluk ½ — Senicki ½

II. runda 18. X.

Lida — Wilno 1 : 5

1. Lidzki ½ — Judelewicz ½
2. Zajczyk ½ — Tirsztejn ½
3. Makarewicz 0 — Kurmin 1
4. Roszkowski 0 — Stankiewicz 1
5. Dzierkacz 0 — Borkum 1
6. Bortkiewicz 0 — Senicki 1

Białystok — Grodno 4½ : 1½

1. Nowodworski 1 — Jaśkiewicz 0
2. Zabłudowski 1 — Bosak 0
3. Babkes ½ — J. Oljan ½
4. Wisznia 1 — Tankus 0
5. H. Oljan 0 — Ginzburg 1
6. Sokolski 1 — Skidelski 0

III. runda 19. X.

Grodno — Lida 4 : 2

1. Jaśkiewicz 0 — Lidzki 1
2. Bosak 1 — Zajczyk 0
3. J. Oijan 1 — Makarewicz 0
4. Tankus 1 — Roszkowski 0
5. Ginzburg 1 — Dzierkacz 0
6. Petluk 0 — Bortkiewicz 1

Wilno — Białystok 3 : 3

1. Judelewicz ½ — Nowodworski ½
2. Tirsztejn ½ — Zabłudowski ½
3. Kurmin ½ — Babkes ½
4. Stankiewicz ½ — Wisznia ½
5. Borkum ½ — H. Oljan ½
6. Senicki ½ — Sokolski ½

IV. runda 20. X.

Lida — Białystok 2½ : 3½

1. Lidzki ½ — Nowodworski ½
2. Zajczyk 0 — Zabłudowski 1
3. Makarewicz ½ — Babkes ½
4. Roszkowski 1 — Wisznia 0
5. Dzierkacz ½ — H. Oljan ½
6. Jabłoński 0 — Sokolski 1

Wilno — Grodno 3½ : 2½

1. Judelewicz 1 — Jaśkiewicz 0
2. Tirsztejn 1 — Bosak 0
3. Kurmin 1 — J. Oljan 0
4. Stankiewicz ½ — Tankus ½
5. Borkum 0 — Ginzburg 1
6. Segall 0 — Skidelski 1

V. runda 20. X.

Wilno — Lida 4½ : 1½

1. Judelewicz 1 — Lidzki 0
2. Tirsztejn ½ — Zajczyk ½
3. Kurmin ½ — Makarewicz ½
4. Stankiewicz ½ — Roszkowski ½
5. Borkum 1 — Dzierkacz 0
6. Segall 1 — Jabłoński 0

Grodno — Białystok 3 : 3

1. Jaśkiewicz 1 — Nowodworski 0
2. Bosak ½ — Zabłudowski ½
3. J. Oljan 0 — Babkes 1
4. Tankus ½ — Wisznia ½
5. Ginzburg 1 — H. Oljan 0
6. Skidelski 0 — Sokolski 1

VI. ostatnia runda 21. X.

Lida — Grodno 2½ : 3½

1. Lidzki 1 — Jaśkiewicz 0
2. Zajczyk ½ — Bosak ½
3. Makarewicz 0 — J. Oljan 1
4. Roszkowski ½ — Tankus ½
5. Dzierkacz 0 — Ginzburg 1
6. Jabłoński ½ — Skidelski ½

Białystok — Wilno 4 : 2

1. Nowodworski ½ — Judelewicz ½
2. Zabłudowski ½ — Tirsztejn ½
3. Babkes 1 — Kurmin 0
4. Wisznia 1 — Stankiewicz 0
5. H. Oljan ½ — Borkum ½
6. Sokolski ½ — Segall ½

Szczegółowe wyniki ilustruje tabelka turniejowa oraz wyniki indywidualne zawodników na poszczególnych szachownicach.

Miejsce	MIASTO	1	2	3	4	Pkt.
1	Wilno	—	3, 2,	4½ 3½	5, 4½	22½
2	Białystok	3, 4,	—	4½, 3	4, 3½	22
3	Grodno	1½ 2½	1½. 3	—	4, 3½	16
4	Lida	1, 1½	2, 2½	2, 2½	—	11½

Wyniki indywidualne były następujące:

1-sza szachownica: Judelewicz 4½, Lidzki 3½, Nowodworski 3, Jaśkiewicz 1. Judelewicz bez przegranej.

2-ga szachownica: Zabłudowski i Tirsztejn po 4 p., bez przegranej, Zajczyk 2, inż. Bosak 2.

3-cia szachownica: Babkes 4½, bez przegranej, Kurmin 4, Oljan 2½, Makarewicz 1.

4-ta szachownica: Wisznia i Stankiewicz po 4, Tankus 2½, Roszkowski 1½.

5-ta szachownica: Ginzburg 6 p., (najlepszy wynik indywidualny, 100%!!) Borkum 2½, Oljan 2, Dzierkacz 1½.

6-ta szachownica: Sokolski 4½, bez przegranej, Sinicki — Segall 3½, inż. Bartkiewicz — Jabłoński 2, Petluk — Skidelski 2.

Zakończenie turnieju.

Zwyciężyło Wilno osiągając 22½ p.. nie przekonywująco, gdyż Białystok zdobył 22 p. (bez przegranego spotkania), Grodno 16 p., grając z dużem szczęściem i Lida 11½ p., grając bez rutyny.

W czasie zakończenia partyj odbył się na skutek usilnych próśb zawodników oraz gości, seans simultanowy rozegrany przez mistrza Przepiórkę na 15 szachownicach z wynikiem: 7 wygranych, 7 remis, 1 przegrana z p. Joniszem z Grodna.

Następnie odbyło się uroczyste pożegnanie na którem przemawiali przedstawiciele wszystkich miast oraz p. mistrz Przepiórka, który podkreślił, że do ostatniej chwili zwycięstwo wahało się między Wilnem a Białymstokiem i tylko ½ punkta zadecydowało o wzięciu I-szego miejsca przez Wilno.

Zaznaczyć należy, że Białystok nie przegrał ani jednego spotkania i wygrał u Wilna w stosunku 7 : 5. Skład drużyny białostockiej był osłabiony, gdyż brak było poważnej siły w osobie p. M. Barina, znanego z turnieju w Łodzi, jak również p. J. Marejna. Także Wilno wystąpiło w osłabionym składzie, bez hr. Platera i innych.

Organizacja turnieju była bardzo dobra, za co należy złożyć specjalne podziękowanie organizatorom pp.: Dzierkaczowi i Zajczykowi, którzy dołożyli dużo starań aby powyższa impreza doszła do skutku.

Na zakończenie imprezy odbyło się zebranie delegatów klubów celem omówienia spraw związanych z zorganizowaniem Okręgowego Związku Szachowego Kresów Północno-Wschodnich z udziałem pp.: Judelewicza i Kurmina (Wilno), Sokolskiego i Babkesa (Białystok), Dzierkacza i Zajczyka (Lida), inż. Hauke-Bosaka i Halperna (Grodno). Przewodniczył p. inż. Hauke-Bosak z Grodna. Na zebraniu tem omówione zostały sprawy organizacyjne. Postanowiono ustanowić siedzibę w Wilnie.

Następnie został wybrany Zarząd Tymczasowy do którego weszli po 2 przedstawicieli z Grodna, Lidy i Białegostoku oraz 3-ech z Wilna.

Należy spodziewać się rychłego załatwienia formalności przez Wileńskie T-wo Szachowe, które wzięło na siebie sporządzenie statutu oraz innych organizacyjnych formalności.

O. Sokolski i R. Zajczyk.

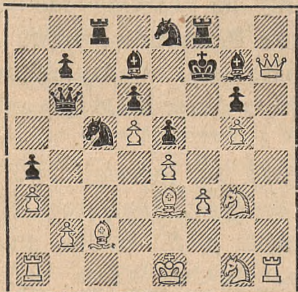
Dział partyj.

Partja Nr. 201. Indyjska.

Lidzki **Judelewicz**

1. d4, Sf6, 2. c4, g6, 3. Sc3, Gg7, 4. e4, d6, 5. f3, 0—0, 6. Gd3, e5, 7. d5, Sh5, 8. Sce2, Sa6, 9. Ge3, c6 (zasługiwało na uwagę f5) 10. g4, Sf6, 11. h4, c×d, 12. c×d, Sb4, 13. Gb1, Gd7, 14. Hd2! a5, 15. a3, Sa6, 16. Sg3, Wac8, 17. h5, Sc5, 18. Gc2, a4, 19. h×g, f×g, 20. g5, Se8, 21. Hh2, Hb6, 22. H×h7+, Kf7, (vide diagram!)

Pozycja po 22. posunięciu czarnych.

23. Sf5! G×f5 (na 24... g×f, 25. g6+! Kf6? 25. Hh4+, K×g6, 26. Hh5+, Kf6, 27. Gg5#, zaś na 24... Ke7, 25. Gg5+, Wf6! 26. Gh6!) 24. e×f, Sd3+, 25. Kd2, Ha5+, 26. K×d3, H×d5+, 27. Ke2, W×c2+, 28. Ke1, Hb3, 29. H×g6+, Kg8, 30. Gc1, e4, 31. f6, W×c1+, 32. W×c1, He3+, 33. Se2, e×f, 34. Hh7+ (należało grać Wc2) 34. Kf7, 35. Wc7+, S×c7, 36. H×g7+, Ke8, 37. Wh2, Sd5, 38. H×b7, Sf4, 39. Hc8+, Kf7, 40. Hd7+ (bardzo zawikłana sytuacja, lecz wygraną trudno znaleźć, jeżeli np. 40. Hc4+, Se6, 41. Wh7+, Kg6! 42. Wh6+, Kf7, a nie K×g5, 43. Hh4+, Kf5, z komplikacjami, chociaż i w tym warjancie trudno znaleźć wygraną). 40. Kg6, 41. Hh7+, K×g5, 42. Hh6+, Kf5, 43. Hh7+, Kg5, 44. Hg7+, Kf5, 45. Hd7+, Kg5, 46. Hg7+, Kf5, 47. Hh7+, Kg5, 48. Hh6+, Kf5, 49. H×f4, H×f4, 50. S×f4, K×f4, 51. Kf2, W×f6, 52. Wh4+, Ke5, 53. W×a4, d5, 54. Wh4, d4, 55. Wh1, Ke4, 56. We1+, Kf4, 57. Wd1, Ke4, 58. We1, Kd3, 59. Wd1+, Kc4, 60. Wc1+, Kb3, 61. Wd1, Wf4, 62. Wd2, Kc4, 63. a4, Kb4, 64. a5, K×a5, 65. Kg3. Remis.

Partja Nr. 202. Hetmańska.

Skidelski **Segall**

1. Sf3, Sf6, 2. d4, d5, 3. c4, e6, 4. Gg5, Ge7, 5. Sc3, Sbd7, 6. e3, 0—0, 7. Gd3, c6, 8. 0—0, d×c, 9. G×c4, b5, 10. Gd3, a6, 11. He2, Gb7, (wskazane było c5) 12. Wfd1, Sd5, 13. G×e7, H×e7, 14. Se4, h6, 15. Wac1, (w rezultacie wskutek niedokładnej gry czarnych, białe opanowały pole c5) 15... Wac8, 16. Sc5, S×c5, 17. W×c5, Sf6, 18. Se5, Sd7, 19. S×d7, H×d7, 20. Hg4, He7, 21. Wdc1, Wfd8, 22. f4, Wd5, 23. Hf3, Wcd8? 24. Ge4, W×c5, 25. W×c5, Wc8, 26. G×c6, W×c6, 27. W×c6, He8, 28. d5! G×c6, 29. d×c, Hc8 (Hd8 jest silniejsze, ale też nie ratuje partji po He4!) 30. He4, Kf8, 31. Hb4+, Ke8, 32. Hc5, Hc7, 33. e4! He7, 34. Hc3, Kd8, 35. e5, Kc8, 36. Hd4, Hd8, 37. Hd6,

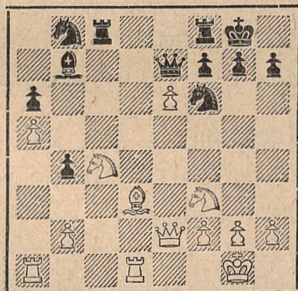
Hc7, 38. Kf2, Kb8, 39. Ke3, Kc8, 40. Hf8+, Hd8, 41. H×d8, K×d8, 42, Kd4, Kc7, 43. Kc5, f5, 44. h4, h5, 45. b4. Czarne poddały się.

Partja Nr. 203. Hetmańska.

Zajczyk — **Inż. Hauke-Bosak**

1. d4, d5, 2. Sf3, Sf6, 3. c4, e6, 4. Sc3, c6, 5. e3, Sbd7, 6. Gd3, d×c, 7. G×c4, b5, 8. Gd3, Gb7, 9. 0—0, a6, 10. a4, b4, 11. Se4, c5, 12. Sed2, Wc8, 13. He2, Sb8, 14. a5, Ge7, 15. Wd1, 0—0, 16. Sc4, c×d, 17. e×d, Hc7, 18. Gg5, Sg4, 19. G×e7, H×e7, 20. d5! Sf6, (na G×d5, 21. G×h7+, K×h7, 22. W×d5, W×c4? 23. Wh5+, Kg6, 24. Wg5+) 21. d×e? (do wygranej prowadziło 21. d6 z nast. 22. Sfe5, z b. silną grą) (vide diagram!)

Pozycja po 21. posunięciu białych.

21... G×f3, 22. e×f7+? H×f7! 23. g×f, (smutna konieczność) 23... Wce8, 24. Sd6, W×e2, 25. S×f7, W×b2, 26. Gc4, g6, 27. Wd6, Sh5, 28. Wad1? (fatalny błąd i strata tempa, należało odrazu grać We1!) 28... Kg7, 29. Sg5, Sf4, 30. Wb6, Kh6, 31. Sf7+, Kh5, 32. We1, Kh4, 33. We4, W×f7! 34. W×b8, Wb1+, 35. Gf1, b3, 36. W7b4, g5, 37. We6, h5, 38. Wgb6, Wc7, 39. W×b3, W×f1+! i mat w następnem posunięciu.

Partja Nr. 204. Hetmańska.

Wisznia — **Roszkowski**

1. d4, d5, 2. Sf3, c6, 3. c4, Sf6, 4. Sc3, e6, 5. Gg5, Ge7, 6. e3, Sbd7, 7. Gd3, 0—0, 8. 0—0, We8, 9. We1, b6, 10. e4, d×e, 11. S×e4, Gb7, 12. Hc2, h6, 13. G×f6, S×f6, 14. Wad1, Hc7, 15. He2, Wad8, 16. S×f6, G×f6, 17. He4, g6, 18. Se5? (prowadzi do straty piona) c5, 19. Hf4, Gg5, 20. Hg3, W×d4, 21. G×g6, (białe straciwszy piona rzucają się do ataku, który zostaje dobrze odparty przez lidzianina) 21... f×g, 22. W×d4, c×d, 23. h4, Gd8! 24. H×g6+, Kf8, 25. H×h6+, Hg7, 26. Hf4+, Kg8, 27. f3, Ge7, 28. Sg4, Wf8, 29. Hg3, Gc8, 30. h5, Gg5, 31. Wf1, Gf4, 32. Hh4, e5, 33. h6, Hg6, 34. Sf2, G×h6, 35. We1, Ge3, 36. Kf1, Gf5, 37. Ke2, H×g2, 38. Wf1, Gg5, 39. Hh5, d3+, 40. Ke1, d2+, 41. Ke2, Wd8!

Białe poddały się.

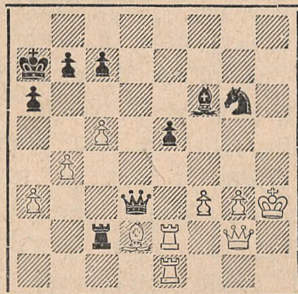
Partja Nr. 205. Obr. Alechina.

Ginzburg — **H. Oljan**

1. e4, Sf6, 2. Sc3, d5, 3. e×d, S×d5, 4. S×d5, H×d5, 5. d4, Sc6, 6. Sf3, Gg4, 7. Ge2, 0—0—0, 8. Ge3, e6, 9. 0—0, f6, 10. c3, g5, 11. Ha4, h5, 12. b4, a6, 13. Wfe1, Sb8, 14. c4, Hd7, 15. Hb3, h4, 16. h3, Gf5, 17. c5, g4, 18. h×g, G×g4, 19. Se5! f×e, 20. G×g4, We8, 21. d5, Hg7, 22. G×e6+, W×e6! 23. d×e, Wg8, 24. Hd5, Hg4, 25. Wad1, Ge7, 26. Gd2, h3, 27. g3, Sc6, 28. He4,

H×e6, 29. Gc3, Wg4, 30. Hd5, Hf5, 31. a3, Gf6, 32. Wd2, Kb8, 33. Kh2, Ka7, 34. Wde2, Se7, 35. Hh1, Sg6, 36. f3, Wc4, 37. Gd2, Hd3, 38. K×h3, Wc2, 39. Hg2? (v. diag.)

Pozycja po 39. posunięciu białych.

39... e4?? (Grube przeoczenie. Tu czarne mogły w łatwy sposób wygrać. 39... Sf4+, 40. g×f, Hh7+, 41. Kg4, Hg6+, 42. Kh3, Hh5+, 43. Kg3, Hh4#. Także 40. G×f4, prowadziło do mata. Hh7+, 41. Kg4, Hg6+, 42. Gg5, H×g5+ i Hh5#). 40. Ge3, Hd5, 41. g4, e×f, 42. Wd2! (Do ciekawej gry prowadziło 42. Hh1, W×e2, 43. W×e2, f×e2, 44. H×d5, e1H? 45. c6+, b6, 46. G×b6! z 3-krotną groźbą matową. 47. Hc5, Hd7 i Hg8! Czarne jednak grają zwyczajnie po 44. H×d5, Sf4+! i następnie budują hetmana). 42... f×g, 43. W×d5, Wc3, 44. Kh2, Sh4, 45. We2, W×a3, 46. Gf2, Sg6, 47. Wf5, Gc3, 48. We6, Se5, 49. W×e5.

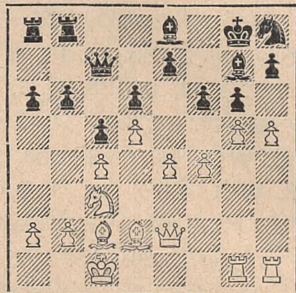
Czarne poddały się.

Partja Nr. 206. Indyjska.

Jaśkiewicz **Nowodworski**

1. d4, Sf6, 2. Sf3, b6, 3. e3, Gb7, 4. Gd3, g6, 5. c4, Gg7, 6. Sc3, 0—0, 7. He2, d6, 8. e4, 9. Sbd7, Ge3, c5, 10. d5, Sg4, 11. Gd2, Sde5, 12. S×e5, S×e5, 13. Gc2, Gc8, 14. h3, f6, 15. f4, Sf7, 16. g4, Gd7, 17. 0—0—0, a6, 18. Wdg1, Hc7, 19. h4, Wfb8, 20. g5, Ge8, 21. h5, Sh8 (vide diagram!)

Pozycja po 21. posunięciu czarnych.

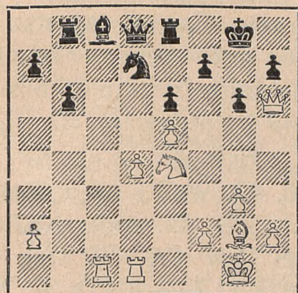
22. h×g, S×g6, 23. g×f, e×f, 24. f5, Sf8, 25. Gh6! Czarne poddały się. Piękne zwycięstwo młodego grodnianina nad mistrzem Białegostoku.

Partja Nr. 207. Angielska.

Babkes **Makarewicz**

1. c4, Sf6, 2. Sc3, g6, 3. d4, d5, 4. c×d (partja przeszła w warjant partji indyjskiej) S×d5, 5. g3, Gg7, 6. Gg2, S×c3, 7. b×c, c5, 8. Sf3, Sc6, 9. e3, 0—0, 10. 0—0, Gg4, 11. Hb3! Sa5, 12. Ha3, c×d, 13. c×d, Sc4, 14. Hb4, Sb6, 15. Ga3, We8, 16. Se5, Gc8, 17. Wac1, e6, 18. Hb3, Sd5, 19. Wd1, Gf8, 20. G×f8, W×f8, 21. e4, Sb6, 22. He3, Sd7, 23. Sf3, b6, 24. Hh6, We8, 25. Sg5, Sf8, 26. e5 (atak białych przybiera na sile), Wb8, 27. Se4, Sd7, (v. diagram) 28. Wc7!! (Świetne zakończenie, grozi W×d7, a następnie Sf6+) 28... H×c7, 29. Sf6+. Czarne

Pozycja po 27. posunięciu czarnych.

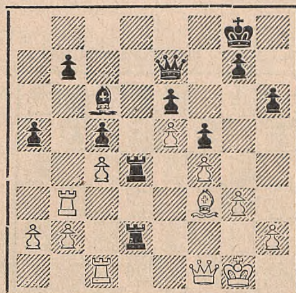
poddały się, gdyż mat jest nieunikniony, najdalej w 3. posunięciu.

Partja Nr. 208. Hetmańska.

Borkum **Ginzburg**

1. d4, Sf6, 2. Sf3, e6, 3. e3, d5, 4. Gd3, Gd6, 5. Sbd2, 0—0, 6. 0—0, c6, 7. We1, Sbd7, 8. e4, d×e, 9. S×e4, S×e4, 10. G×e4, f5, 11. Gd3, Sf6, 12. Se5, Hc7, 13. c3, G×e5, 14. d×e, Sd5, 15. Gd2, Gd7, 16. c4, Se7, 17. Wc1, Wad8, 18. Ge3, c5, 19. Gg5, Gc6, 20. We3, h6, 21. G×e7, H×e7, 22. f4, Wd4, 23. Hf1, Wfd8, 24. Ge2, Wd2, 25. Wb3, W8d4, 26. g3, a5, 27. Gf3, (vide diagram!)

Pozycja po 27. posunięciu białych.

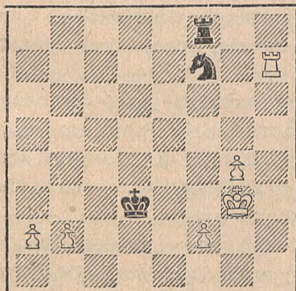
27... a4, 28. Wa3, G×f3, 29. H×f3, W×b2, 30. W×a4, Hd7! 31. Wa3, Wdd2, 32. We1, Hd4+, 33. Wae3, W×a2, 34. Kf1, H×c4+, 35. Kg1, Hc2.

Białe poddały się.

Czarne energicznie przeprowadziły partję, dobrze wykorzystując błędy przeciwnika.

Ciekawe pozycje.

L. 16.
Czarne: Borkum

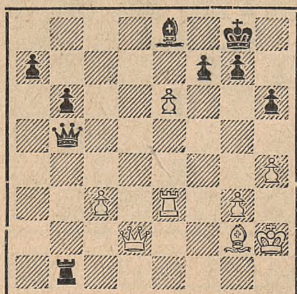
Białe: Dzierkacz

Niniejsza pozycja powstała po 39. posunięciu czarnych. Na pierwszy rzut oka widzimy, że białe mają lekką wygraną. Wskutek jednak niedoczasu i zdenerwowania białych, partja przybrała sensacyjny obrót. Nastąpiło: 40. f4, Kc2, 41. Wh2+, Kd3, 42. g5, Sd6, 43. Kg4, Ke3, 44. Wh3+, Ke4, 45. Wf3, Sf5, 46. Wb3, Se3+, 47. Kh5, K×f4, 48. Wb4, Kf5, 49. Wb5, Kf4, 50. a4, Sc4! 51. Kh6, Se5, 52. Kg7, Wf7, 53. Kg8, Wa7, 54. a5, Kf5, 55. b4, Kg6, 56. Kf8? (Wb6 jeszcze w ostatniej chwili prowadziło do remis, a teraz następuje prawdziwa niespodzianka) 56... Sc6! (grozi matem Wa8#). 57. Ke8, (jedyne) 57... Kg7!! (Jak

mocno gra ten czarny skoczek!!!) Białe zmuszone są do poddania się, gdyż tylko ofiara wieży na e5, broni ich od mata. Tragiczne zakończenie!

L. 17.

Czarne: **Nowodworski**

Białe: **Lidzki**

Nadzwyczaj ciekawe jest zakończenie tej partji powstałej po 45. posunięciu białych, w naładowanej elektrycznością atmosferze turniejowej. Czarne zagrały: 45... Wb2, 46. Hd8! (lepsze od e×f, gdyż nie może nastąpić niżej wymieniona kombinacja) 46... f×e6, [(na 46... Hc6, 47... e×f, Kh7, 48. Hd3, g6, 49. We2 i wygrywa, zaś na 46... Hf1, 47. e×f, Kh7, 48. f8S! Kg8 (na Kh8, 49. Sg6 i Sf4) 49. Hd5, Gf7 (nie K×f8, 50. Wf3!) 50. Se6! z wygraną)] 47. W×e6, We2, 48. c4! (odcina pole e2) Hh5! 49. g4! (znowuż odcięcie, wymusza ofiarę wieży). 49... W×g2! 50. Kh1!! (Pointa całej kombinacji). 50... Wg1, Kh2, 51. Wg2. Obaj partnerzy zgodzili się na remis. Niecodzienne zakończenie partji, obfitujące w subtelne zwroty.

Wł. Azow

Partja szachów.

Nowela.

III.

Dr. Emanuel Lasker, jedna z najświetniejszych gwiazd na niebie szachów, był wstrząśnięty do głębi duszy. Nigdy jeszcze w życiu nie zdarzyła mu się partja tak trudna, jak ta, którą musiał rozegrać z głupkowatym dwunastoletnim malcem o zaspanych oczach. W szarych, grubych kopertach, na kartkach najlichszego papieru, pachnących faszerowaną rybą, które mu przynosiła poczta, znajdował posunięcia, zdumiewające głębokością myślenia.

Skorzystawszy z lekceważenia, z jakiem Lasker rozpoczął grę, stanowiącą dla niego tylko pewnego rodzaju zabawkę, Salomonek doprowadził niebawem do tego, że partner jego znalazł się w krytycznem niemal położeniu. Znakomity szachista mógł tylko podziwiać żelazną logikę i niepospolitą przenikliwość, wykazywaną za każdem posunięciem przez tego chłopaka ze sterczącemi uszami.

O „czysto dziecinnym macie“ nie mogło nawet być mowy. Lasker musiał sam wytężyć cały swój umysł, aby uniknąć porażki, której mógł był się spodziewać ze strony swego małego przeciwnika.

Los wszakże nie pozwolił na taką dla niego hańbę. Powalana atramentem łapka małego Bisquita nie zdołała zerwać wawrzynowego wieńca z czoła znakomitego mistrza. Przesiedziawszy parę nocy nad zagadką, zadaną mu przez „cudowne dziecko“, Lasker znalazł nareszcie wyjście z trudnej sytuacji i we dwudziestem siódmem posunięciu dał zuchwałemu malcowi wspaniałego mata.

— Pieniędzy zapewne nie otrzymam — rzekł do swego sekretarza, dając mu ostatnią w tej grze kartkę do wysłania na pocztę — lecz jestem bardzo zadowolony. Omal bowiem nie zostałem pobity na głowę przez to istotnie cudowne dziecko.

Mylił się jednak. Nazajutrz Salomon Bisquit zostawił dla niego w kantorze hotelowym, dobrze znaną szarą kopertę, w której oprócz paczki dolarów, przesiąkniętej zapachem faszerowanego szczupaka, znalazł kartkę z następującemi słowy:

„Proszę mi wybaczyć, Sanowny Panie Doktorze, że przesyłam pieniądze w banknotach zamiast czeku. Skąd jednak mam wziąć czek, nie mając rachunku w banku? A jak się Panu podoba ten niegodziwy chłopak ze swoją formułą zwycięstwa czarnych?... Muszę dodać, że dostał dziś ode mnie takie lanie, iż przynajmniej przez tydzień nie będzie mógł usiąść. Proszę przyjąć wyrazy głębokiego szacunku od nieszczęśliwego ojca byłego „cudownego dziecka". Salomon Bisquit.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Pewnego wieczora, w kilka dni później Lasker znalazł się w klubie szachistów na raucie, urządzonym przez radę miejską na cześć przybyłych ze wszystkich stron świata uczestników turnieju szachowego. Po raucie kilku najznakomitszych mistrzów, wśród których był i Capablanca, udało się do cukierni, gdzie przy czarnej kawie i likierach zaczęli opowiadać na wyścigi rozmaite ciekawe epizody ze swojej karjery.

— Pozwólcie mi również opowiedzieć wam pewne zdarzenie — odezwał się wreszcie doktór Lasker, wysłuchawszy szeregu mniej lub więcej prawdopodobnych anegdot. — Czy możecie sobie wyobrazić, że w tych dniach omal nie dostałem mata od dwunastoletniego chłopca, niejakiego Salomonka Bisquita, który wynalazł jakąś tajemniczą formułę, zapewniającą zwycięstwo czarnych nad białemi? Ostatecznie wygrałem i otrzymałem od jego ojca 500 dolarów, ale mogłem był przegrać 2500, bo parę razy byłem już bliski porażki. Przesiedziałem wszakże nad szachownicą całe dwie noce i wreszcie dałem sam mata za dwudziestem siódmem posunięciem. Trzeba jednak przyznać, że ten Salomonek jest istotnie niepospolitem dzieckiem.

— Ja także mniemałem aż do tej chwili — zabrał głos Capablanca, — że Salomonek należy do genjalnych dzieci, teraz atoli widzę, iż ma on tylko genjalnego ojca. Jeżelibyś chciał, kochany doktorze, ogłosić drukiem fakt przed chwilą nam opowiedziany, to musiałbyś go zatytułować nie „Cudowne dziecko", ale: „Cudowny tatuś".

— Jakto? dlaczego? — zapytał zdziwiony Lasker. — Czy znasz pan także Salomonka i jego ojca?

— Jakżebym miał ich nie znać — odrzekł Capablanca — jeżeli Salomonek ze swoją formułą zwycięstwa tym razem nie czarnych, lecz białych, wygrał partję i musiałem wypłacić 2500 dolarów jego cudownemu tatusiowi?

— Jak to się stało? — zawołał Lasker, coraz bardziej zdumiony. Nic jeszcze nie rozumiem...

— Ależ to rzecz łatwa do zrozumienia — odparł Capablanca z właściwym sobie spokojem. — Wszystko jest bardzo proste, jasne i rzeczywiście genjalne. Cudowny tatuś wyprowadził w pole pana i mnie. Nie ulega wątpliwości, że przesyłał panu moje posunięcia i odwrotnie, a Salomonek tymczasem prawdopodobnie zajadał banany. My z panem pociliśmy się nad szachami, genjalny zaś ojczulek cudownego dziecka, zapewniwszy sobie w każdym razie 2000 dolarów czystego zysku, śmiał się z naszej łatwowierności.

— Nie, nie całe dwa tysiące dolarów — zauważył Tarrasch, w którym szachista nigdy nie mógł odnieść przewagi nad matematykiem. — Trochę mniej, bo miał przecież wydatki na przesyłki pocztowe...

Przekład z rosyjskiego S. M. S.

Z galerji polskich problemistów.

10-lecie pracy kompozytorskiej S. Limbacha.

W dniu 4. sierpnia 1924 r. ukazało się w „Słowie Polskiem“ zadanie 17-letniego kompozytora, studenta gimn. Saturnina Limbacha, które zjednało sobie uznanie znawców kompozycji i zwóciło uwagę na stawiającego pierwsze kroki kompozytora. Grę w szachy poznał już wcześniej, bo już w 10 r. życia, przypatrując się, jak ojciec, również niezły i namiętny szachista rozgrywał partje, ze swoją nieodostępną partnerką Anną R. (do dziś dnia grają razem).

S. Limbach urodził się 26 grudnia 1907 r. w Różance. Stale mieszkał i do szkół uczęszczał we Lwowie. Jako syn wysokiego urzędnika skarbowego otrzymuje staranne wychowanie. Już w gimnazjum organizuje turnieje szkolne i zdobywa mistrzostwo gimnazjum. Z kompozycją nawiązał kontakt w dziale szachowym „Sportu“ w r. 1922. od rozwiązania zadań. Czyniła to razem z nim cała plejada obecnie znanych kompozytorów z Wróblem, Wolańskim, Wójcikiem, Fraenklem i w. inn. na czele.

Już jako student gimn. jest redaktorem miesięcznika „Szachy“. Po ukończeniu szkół objął posadę urzędnika skarbowego we Lwowie. (i tu jak w szachach poszedł w ślady swego ojca.)

Limbach układa wszelkiego rodzaju zadania od dwóchodówek, trójchodówek etc. na samomatach i ekscentrycznych skończywszy. Kompozytorem jednak na międzynarodową skalę jest w dziedzinie samomatów cieszy się zasłużoną sławą i tu talent jego rozwija się wspaniale. Ułożył około 700 prac, z których przeszło 500 było drukowanych w czasopismach i rubrykach polskich i zagranicznych. Prace jego w tej dziedzinie stoją na najwyższym poziomie. Już w początkach kompozycji w roku 1926 jego prace samomatowe zwróciły uwagę jednego z największych problemistów, niedawno zmarłego W. Pauly'ego.

S. Limbach zamieścił w grudniowym numerze „Revista de Sah„ 1926, dwa samomaty bliźniacze w 4 posunięciach. I). Białe: Kh1, W:e2, h2, Gb3, S:b1, d3; (6). Czarne: Kd1, Hc2, (2). II). Układ ten sam tylko

król biały stoi na g1. Rozwiązanie: I). 1. We2—g2! 2. Sc3+, 3. Wg1+, 4. Wf1, H×f1#. II). 1. We2—f2! itd. Arcymistrza W. Pauly'ego bliźniacza para Limbacha bardzo zainteresowała i dorobił drugą parę „bliźniąt“. III). Białe: Kh1, W:a2, h2, Gb3, S:b1, d3; (6) Czarne: Kd1, Hc2; (2) IV). Białe: Kg1, W:a2, f2; i dalszy układ ten sam. Rozwiązanie: III). 1. Wh2—f2! 2. Sc3+, 3. Wf1+, 4. Wh2! H×f1#. IV). 1. Kg1—h1! itd.

Powstała w ten sposób (z pomysłu Limbacha) jedna z najpiękniejszych par „czworaczków“ w literaturze zadaniowej. Zadania Limbacha drukowane były we wszystkich większych czasopismach i rubrykach tak krajowych, jak i zagranicznych oraz zamorskich.

W konkursach zadaniowych mały brał udział, jednak z 55 na konkurs wysłanych zadań 22 prac zostało wyróżnionych. Z sukcesów odniesionych wymienić należy: *1. nagroda* „Tijdschrift“ 1928, *1. nagroda* „Polski Zadaniowiec” 1929 za 3-mat, *1. nagroda* „Schackvärlden“ 1934 za 3-mat, *2. nagroda* „Neue Leipziger Ztg. 1928 za 4-mat, *2. nagroda* „Neue Leipziger Ztg.“ 1928 za samomat w 4 pos., *2. wzmianka zaszczytna* „Narodni Politika” 1933 za 3-mat, *3-wzmianka zaszczytna* „Britisch Chess Federation“ 1933 za samomat w 4 pos., *4. wzmianka zaszczytna* „Neue Leipziger Ztg.“ 1933 za samomat w 3 posunięciach. Ponadto otrzymał Limbach 14 wzmianek zaszczytnych i pochwał na międzynarodowych konkursach zadaniowych.

Oprócz miesięcznika „Szachy“ wydawał Limbach „Polskiego Zadaniowca“ i prowadził rubryki szachowe w „Dzienniku Ludowym“, „Słowie Polskiem“ i „Gazecie Porannej“ we Lwowie. Życiorysy jego ukazały się w kilku pismach, m. inn. w „Internationale Galerie moderner Problem-Komponisten” oraz obszerny w „Polsce Zachodniej“.

Obecnie praca zawodowa, jako urzędnika skarbowego, pozwala tylko na dorywcze zajmowanie się kompozycją, jest jednak i obecnie jednym z najpłodniejszych polskich kompozytorów.

Od roku przebywa w Samborze, gdzie organizuje życie szachowe, zakładając m. inn. I. Samborski Klub Szachowy.

Szczupłe ramy niniejszego artykułu nie pozwalają na szersze omówienie jego bogatej działalności szachowej. Zaznaczyć należy jeszcze, że w r. 1926. założył „Polski Związek Zadaniowy“. (*Związek kompozytorów i miłośników zadań szachowych)* którego był sekretarzem. Działalność tego Związku jest stosunkowo mała a to z tego powodu, że jedynie *Limbach jest jedynym czynnym kompozytorem w Małopolsce*, a inni nic albo bardzo mało układają, w przeciwieństwie do *Warszawskiego Koła Problemistów*, które rozwija się wspaniale i posiada wielu czynnych kompozytorów b. wysokiej klasy, odbywających zebrania, dyskusje i t. p.

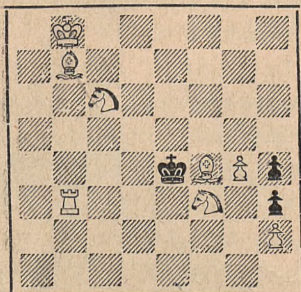
Dlatego też coraz bardziej rosnący talent Limbacha (w samomatach) zasługuje na uwagę, że pracuje sam, bez żadnej podniety ze

strony innych kompozytorów, wytrwale bez zniechęcenia, zdąża do wyżyn mistrzowskich.

W 10-lecie pracy kompozytorskiej składamy Mu na tem miejscu najserdeczniejsze życzenia dalszej owocnej pracy, dla dobra i sławy problemistyki polskiej. Ad multos annos!

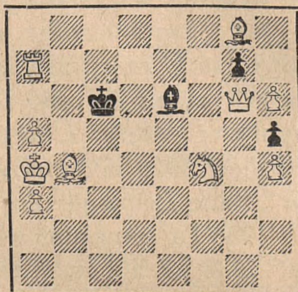
Henryk Friedman

I. S. Limbach Sambor
„Słowo Polskie" 4/8. 1924.

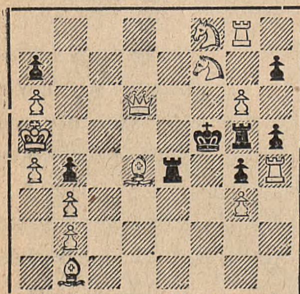
Mat w 3. pos.

II. S. Limbach i M. Wójcik
I. nagr. „Tijdschrift" 1928.

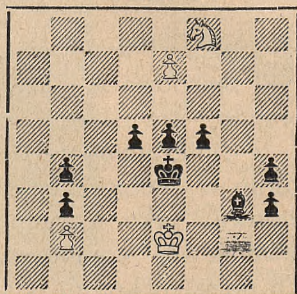
Samomat w 4. pos.

III. S. Limbach Sambor
„Wiek Nowy" 1926.

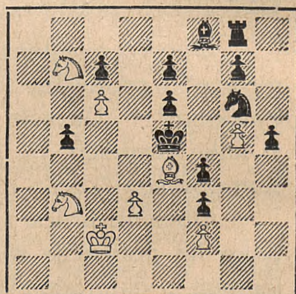
Samomat w 4. pos.

IV. S. Limbach Sambor
„II. Problema" 1934.

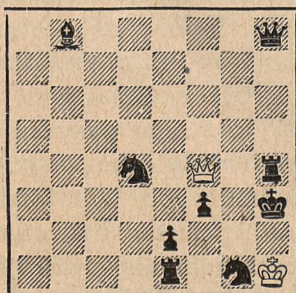
Mat w 3. pos.

V. S. Limbach Sambor
I. nagr. „Schackvärlden" 1934.

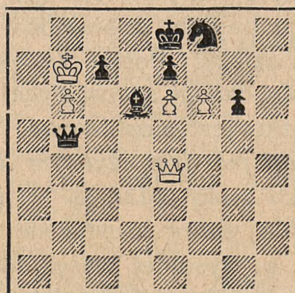
Mat w 3. pos.

VI. S. Limbach Sambor
(oryginalne)

Samomat w 2. pos.

VII. S. Limbach Sambor
(Pośw. mistrzowi H. Friedmanowi).

Białe remisują.

Rozwiązania.

I). 1. Gf4—e3! Tempo! 1... Kd5, 2. Sg5! Kc4, 3. Sa5, mat.
„ „ „ Kd6, 3. Wd3, mat.
„ 1. K×f3, 2. Sd4+, K×g4, 3. Gf3 mat.

Zadanie o matach modelowych czystych, jedyna usterka brak ekonomji.

II). 1. Gg8—h7! Tempo! g×h6, 2. Hg2+, Gd5, 3. Ge4! G×e4, 4. Hc2+, G×c2 mat. Mistrzowskie zadanie typu „White to play" o zamiennym macie. Przed-gra (Lokspiel)... g×h6, He8, 2. Gd7, Gb3, 3. G×d8, Wc7+, K×c7 mat.

Gra z przed-grą tworzy parzyste echo giermkowe.

III). 1. Gd4—h8! Tempo!
... W×g6, 2. Hd7+, We6, 3. Hd5+, We5, 4. S×h7! W×d5 mat.
... h×g6, 2. Gc3!! b×c3, 3. Sh8, c2, 4. Hf6+, K×f6, mat.
... h6, 2. Hd2!! W×g6, 3. Sd6+, W×d6, 4. Hd5+, W×d5, mat.

Również wysokiej wartości samomat, wielokrotnie przedrukowany w wielu czasopismach. Wstęp trudny. Trzecia odmiana o niespodziewanym ruchu hetmana.

IV). 1. e7—e8! Skoczek! Kd4, 2. Se6+, Kc4, 3. Sd6 mat.
Kf4, 2. Se6+, Kg4, 3. Sf6 mat.
d4, 2. Sf6+, Kf4, 3. Se6 mat.
f4, 2. Sd6+, Kd4, 3. Se6 mat.
— 2. Se6, — 3. — mat.

Klasyczne zadanie o 6 odmianach. Podwójne echo parzyste.

V). 1. Kc2—b2! Tempo!
... Wh8, 2. Sd8! — 3. Sf7 mat.
... h4, 2. Sd2! — 3. Sf3 mat.
... b4, 2. Sb7a5 — 3. Sc4 mat.

Strategiczne zadanie (Wh8, h4) o pięknej grze w klasycznem wykonaniu.

VI). 1. Hf4—g5! (z groźbą Hg2+, f×g2 mat).
... Wf4, 2. Hg3+, K×g3 mat.
... Wg4, 2. H×g4+, K×g4 mat.
... f2, 2. Hg2+, G×g2 mat.
... 2. Hg2+, f×g2 mat.

K+H, ulubiony temat Limbacha. Tego typu zadania umieścił już wiele.

VII). 1. He4—a4!!, H×a4, 2. f7+, Kd8, 3. b×c7+, G×c7. Pat.

Wiadomości krajowe.

Warszawa. Przygotowania do wszechświatowej olimpjady szachowej w Polsce postępują raźno naprzód. Ostatnio przyznał p. gen. Górecki, prezes B. G. K., na cele tej imprezy subwencję w kwocie 3000 zł. Łącznie z poprzednio przyznanemi subwencjami Min. Spraw Zagr. i P. Prez. miasta Warszawy oraz p. prezesa P. K. O. dr. Grubera, kwota 19.000 zł. jest już zapewniona.

Dla przygotowania drużyny olimpijskiej projektuje Zarząd Polskiego Zw. Szachowego rozegranie dwóch ogólno-polskich turniejów w okresie świąt Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy dla orjentacji co do graczy i eliminacji reprezentantów. Projektowane są też turnieje Pań. Turnieje te dotowane będą szeregiem nagród pieniężnych i honorowych.

Polski Związek Szachowy zapowiedział na luty r. 1935 ogólnopolski turniej przedolimpijski, który się odbędzie prawdopodobnie w Łodzi. Do turnieju tego będą dopuszczeni reprezentanci okręgów: lwowskiego i łódzkiego po 2-ch, warszawskiego, krakowskiego, pozn.-pomorskiego, śląskiego i ziem płn.-wsch. po 1-ym, 2-ch mistrzów z turnieju o mistrzostwo Warszawy i 1 z turnieju Łódzkiego Klubu Szach., wreszcie zaproszonych imiennie, a mianowicie: p. Wojciechowski z Inowrocławia i p. Friedman Henryk ze Lwowa. Razem 14 graczy. Zwolniono od obowiązku udziału w tym turnieju arcymistrzów Rubinsteina i Tartakowera oraz mistrzów: Przepiórkę, Frydmana P., Makarczyka, Kremera, Najdorfa, dr. Kohna, prof. Chwojnika, dr. Cukiermanna, Appla, Kolskiego i Regedzińskiego, którzy tem samem nie mogą zająć miejsc zarezerwowanych, jak wyżej, dla reprezentantów okręgów i klubów.

Turnieje okręgowe winny być ukończone do 20 stycznia i do tego terminu należy do Polskiego Zw. Szach. zgłosić wyłonionych reprezentantów. Związek postara się o ulgi dla uczestników turnieju ogólno-polskiego oraz subsydjować będzie turniej pewną kwotę.

Łódź. Turniej o mistrzostwo m. Łodzi dobiega końca. Pozostały jeszcze 3 rundy do rozegrania. Prowadzi w turnieju *Kolski* przed *Applem*. O III. i IV. miejsce walczą Frydman i inż. Kahane. V. i VI. Regedziński i Szpiro. Do VII. miejsca jest czterech kandydatów: Michalec, Grynfeld, Landau i Hirszbajn. Szpiro został powołany do służby wojskowej, wobec czego zmuszony był rozegrać w szybkim tempie resztę partji, co wpłynęło poniekąd na jego wynik.

Obecny stan turnieju: Kolski 9½, Appel 9, Inż. Kahane i Frydman po 8½, Regedziński i Szpiro po 8, Grynfeld 5½, Michalec i Landau po 5, Hirszbajn i Wojdysławski po 4½, Szestakowski i Szeffer po 3, Weber 2½, Glicensztajn 1½.

Turniej korespondencyjny o mistrzostwo Polski na rok 1934/35.

W ciągu b. m. zdołało kierownictwo turnieju uruchomić II. grupę, której skład jest następujący:

II.

1. M. Szpigelmacher, Brešć n/B.
2. G. Pytlik, Niedobczyce.
3. W. Lokier, Radzionków.
4. Prof. S. Popiel, Lwów.
5. L. Młynik, Chełm.
6. L. Marszałek, Cieszyn.
7. Prof. A. Kościelak, Łódź.
8. Z. Gryczyński, Baranów.
9. I. Silberman, Łańcut.
10. M. Ferens, Jędrzejów.

Zgłoszcnia członkowskie do Pol. Zw. Sz. Koresp.

43) L. Marszałek, Cieszyn, 44) Z. Gryczyński, Baranów, 45) Sędzia H. Gerlecki, Kostopol, 46) M. Tomasiewicz, Radom.

* * *

Wpłynęło pierwsze zgłoszenie do grupy III. p. M. Tomasiewicza z Radomia.

* * *

Trafne i częściowo trafne rezwiązania studjów z Nr. 10. nadesłali pp: A. Czarnota, Prof. I. Dąbrowski (bez 9, 10, 12), S. Limbach, J. Hauptman, B. Oleśnicki, Sz. Pius, (bez12), Z. Rasowy (bez 9, 10, 12, 14, 15), L. Sales (bez 7, 10, 12), R. Skiba (bez 10 i 12), Prof. P. Zogate (bez 10, 12), W. Zawadzki i H. Zagórski.

Liczby w nawiasach, oznaczają numera zadań nierozwiązanych. W wyniku losowania *pierwszą nagrodę*, a to: 1 rocznik „Szachisty" 1933 oraz broszurę meczu Danja — Polska uzyskał p. *B. Oleśnicki, Kraków.*

Drugą nagrodę, broszurkę Danja — Polska, zdobył p. *H. Zagórski z Katowic.*

* * *

Komunikat

Polskiego Związku Szachistów Korespondencyjnych.

Wkładki członkowskie złożyli w ciągu b. m.: I. Silberman 4 zł., A. Kościelak 1 zł., L. Marszałek 1 zł., M. Ferens 1 zł., H. Gerlecki 1 zł., M. Tomasiewicz 1 zł., Z. Gryczyński 1 zł.

Wydatki: Książeczka przelewowa G. K. O. zł. 3.50, korespondencja z II. grupą in. zł. 2.

Stan kasy Związku z dniem 25. XI. 35.24 zł.

Wkładki turniejowe na fundusz nagrodowy złożyli:

L. Młynik (a conto) 7.50 zł., A. Kościelak (a conto) 4 zł, J. Panter (a conto) 5 zł., I. Silberman 10 zł., L. Marszałek 10 zł., M. Ferens 10 zł., M. Tomasiewicz 10 zł., Z. Gryczyński 4 zł. Razem wkładki turniejowe: 169.50 zł.

Ogólny stan kasy z dniem 25. XI. 204.74 zł.

Od Kierownictwa.

Upraszamy P. T. Uczestników turnieju o wyrównanie zaległości wkładek turniejowych w najbliższym czasie, zgodnie z warunkami przyjęcia do turnieju a to pp: L. Młynik, 2.50 zł., Prof. A. Kościelak 6 zł., J. Panter 5 zł., Por. Z. Palige 6 zł., A. Zakrzewski 5 zł., Z. Gryczyński 6 zł., Prof. S. Popiel 10 zł.